

[Prieme.]

faar en saglig og forsvarlig Drøftelse. Den højtærede Minister vil opretholde den Fiktion, at man ved at benytte Valutacentralen samtidig kan forøge Landets Eksport og forøge Beskæftigelsen her i Landet. Jeg forstod ikke rigtig Begrundelsen, og jeg tror heller ikke, der var andre af dette høje Tings Medlemmer, der forstod den Maade, hvorpaa Ministeren mente at kunne føre dette det dobbelte Formaal ud i det praktiske Liv. Jeg skal derfor ændre mit Spørgsmaal og stille det i mere konkret Form og sige til den højtærede Minister: Vi har her i Landet i lang Tid ønsket at forøge vor Landbrugseksport til Tyskland, og efter alt at dømme vil det lykkes i den kommende Tid. Vi havde i 1931 en Import fra Tyskland af Konfektion paa 19,2 Mill. Kr., vi har i 1933 haft en Import paa 3,5 Mill. Kr. Vi havde en Import af Fodtøj paa 9 Mill. Kr., den er nu nedbragt til en halv Million. Vi havde en Import af færdige Automobiler paa 2,5 Mill. Kr., den er nu nedbragt til 149 000 Kr. Vi havde en Import af Landbrugsmaskiner paa 1,6 Mill. Kr., der nu er bragt ned til 216 000 Kr. Jeg kunde over for den højtærede Minister godt nævne adskillige Varer, som nu overhovedet ikke findes, Radioapparater og flere andre, hvoraf vi tidligere har haft en betydelig Import fra Tyskland, men hvoraf der overhovedet ikke tillades nogen Import nu.

For nu at faa dette Spørgsmaal debatteret til en lykkelig Løsning vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister: Naar nu Landbrugseksporten forøges til Tyskland paa den Maade, som det tegner til, er det da Ministerens Mening, at vi ogsaa her til Landet skal forøge vor Import paa netop de Omraader, jeg her har nævnt, og hvis det er Ministerens Mening, at Importen skal forøges til de samme Tal, som den havde i 1931, hvor ligger da Beskyttelsen for Danmarks Industri paa de her nævnte Omraader?

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hansen (Rørby): Den højtærede Handelsminister siger, at vi var tvunget til at gaa ind paa Englands-Overenskomsten. Jeg har lige med et Citat af Udenrigsministeren dokumenteret, at Udenrigsministeren netop hævdede, at det var en frivillig Overenskomst, vi gik ind paa. Det bliver altsaa en Sag at afgøre mellem de to Ministerkolleger. Men hvis det er sandt, hvad den

højtærede Handelsminister her siger, er det en Kendsgerning, at de Oplysninger, den højtærede Udenrigsminister har givet os her i Tinget, ikke var rigtige.

Jeg vil saa gerne gentage mit Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister: Hvad er det Ministerens Mening, der skal gøres over for den Industri, der nu opflaskes i Ly af Valutakontoret, hvis den ikke kan bestaa, saafremt Valutakontoret hører op? Vil Ministeren da gaa til en Toldbeskyttelsespolitik, eller hvad lagde Ministeren ind i sin Tale?

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Thomsen: Nu har vi af Handelsministeren hørt, at Valutasænkning er umulig, og næsten alt andet er unfair eller dumping, eller hvad man nu kan kalde det. Med Hensyn til en Afgift paa Valutaattester oplyste Ministeren, at det er den mest krasse Toldforanstaltning, som tænkes kan. Kort sagt, alt er umuligt. Men en Vej maa vi virkelig ud, højtærede Hr. Minister. Hvis ikke Regeringen kan følge en af de Veje, som bliver anvist, maa det blive Regeringens Pligt at anvise noget, som kan føre til økonomisk Ligevægt.

Med Hensyn til en Afgift paa Valutaattester maa jeg henvise til, at Landhusholdningsselskabet for ganske nylig i en Omtale af Margarinespørgsmaalet i Princippet har givet Tilslutning til netop den Tanke og praktiseret paa den Maade, at man lægger en Afgift paa Valutaattester, som indgaar i en Fond eller i hvert Fald kommer Smørproduktionen til gode, saa rent vild kan den Tanke i hvert Fald ikke være.

Der kan maaske være Grund til at henvise det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen efter de Udtalelser, han har fremsat, til Grundlovens § 55, det ærede Medlem kender aabenbart ikke Grundlovens Bestemmelser. § 55 siger:

„Rigsdagsmændene er ene bundne ved deres Overbevisning og ikke ved nogen Forskrift af deres Vælgere.“

For øvrigt maa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vide, at det store Antal af Stemmer, der ved sidste Valg fra L. S.'s Side blev afgivet paa Kandidater, der stillede sig i Tilslutning til Venstre, aldeles ikke kan forpligte hverken mig eller nogen anden til at træde tilbage fra dette høje Ting. Maaske det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ikke ved det, men Venstres Organisationer har overhovedet ikke haft noget med min